

Budapest 1910 jún. 23

Kedves barátom!

En velletemül tudtam meg, hogy ki-
 mertek listeloit, barátait hozzád
 a tegnapi napom - olyan kérem,
 hogy nálad ne mehesse velük, de
 azek közül önkéntes nélkül is, lelken-
 be elkísérte őket a szép ke-
 zűk közé, a hol a munka jóan
 kibővíti a munkát. Utaink
 elég gyakran találkoztak, tudom
 hogy mennyire listellek, tudom
 hogy szeretik, hát eljövök
 a többiek mellettem amennyire is

híján vagonok beane, hogy gyors-
fogadj. Nem tudom, mihez köthetnek
pétek intak, csak is kedvek is
munkájuk van, a mise kint
taval egyetől jöttél volk
csók és kedvek atyok, hogy le-
mondj egy időre a munkáid, isteni
gyógyítóval a fej kerégette,
így boldoguljék mindenki! Nem
féltek hogy attól hogy meg ta-
lalkatnak, hogy úgynevezett
talalkat tudományot bekeintve, min-
degy kelletlenségűkkel, és
ne fogadják, ha egyre
zavarnak még kevésbé is levélben
megjelentéssel, fogadják őket

nyáján, feccs, el vetik, feléj
jövednek a levélben, egy-
két, ha fordító is tud, ha haj;
ha persz emberek kell is gabat
is nék mossogóra meg-megállania
is elgondolkozni afor, hogy mégis
mégis totó pétek is kapaként, sőt
gyerekek, peccok most is, isteni
egy is elmélkedni nék, ne csak
katonák világszerűtől mitthőjén!
Ez ölel régi bardsigal

így hivat
Asbóth János